

عنوان مقاله:

بررسی اصول و عوامل معماری پایدار در احترام و تکریم طبیعت

محل انتشار:

پنجمین کنگره علمی پژوهشی افق های نوین در حوزه مهندسی عمران، معماری، فرهنگ و مدیریت شهری ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه گودرزی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد محلات

انسیه ولی - مدرس دانشگاه، دکتری معماری، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد محلات،

خلاصه مقاله:

بهره برداری بی رویه از منابع خدادادی کره زمین در اوایل و اواسط قرن بیستم، کره زمین را با معضلات جدی زیست محیطی مواجه ساخت که عوارض و تبعات آن به مرور و به خصوص در اواخر قرن بیستم به وضوح نمایان گردید. از آن پس، رسیدگی به موضوع و یافتن راه حل هایی برای بیرون رفت از این معضل جهانی در دستور کار مجامع ذیربط بین المللی قرار گرفت و تصمیمات مهم و خوبی برای کاهش یا رفع مشکلات زیست محیطی گرفته شد. تاکید بر این نکته که کشورهای جهان باید هرگونه توسعه ای را درچارچوب توسعه ی پایدار تعقیب کنند مهمترین دستاوردهای گردهمایی های بین المللی بوده است. پایداری، استفاده موثر و بهینه از منابع شامل طبیعت، انسان و فناوری است؛ به نحوی که در عین تامین نیازهای حال و حقوق نسل های آینده و با حفاظت از محیط زیست، بدون ایجاد آثار مخرب بر آن، ادامه حیات دهند. توسعه پایدار به معنی ارایه راهکارهایی در مقابل الگوهای فانی کالبدی اجتماعی اقتصادی است. مفهوم پایداری در معماری، توجه به شرایط اقلیمی و طبیعی و موقعیت مکانی ساختمان در تعریف معماری اهمیت ویژه ای دارد و به کاهش مصرف منابع طبیعی و انرژی با به کارگیری همسازی محیط و بنا با یکدیگر و استفاده از مصالح قابل بازیافت و انرژی های تجدیدپذیر اشاره می کند. هدف اصلی توسعه پایدار، تامین نیازهای اساسی، بهبود و ارتقای سطح زندگی همه و اداره بهتر اکوسیستم ها و آینده ذکر شده است. در این پژوهش به بررسی اصول و عوامل تاثیرگذار در احترام به طبیعت می پردازیم. همچنین به توضیح و تعریف توسعه پایدار، معماری پایدار (همساز با طبیعت)، دلایل شکل گیری این نوع از معماری و اصول آن می پردازیم. این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

زیست محیطی، طبیعت، اکوسیستم، توسعه پایدار، منابع طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/730467>

